

SOKOL AMERICKÝ

Ústřední list Národní Jednoty Sokolské v Sp. St.

Ročník I.

Chicago, 10. říjen 1879.

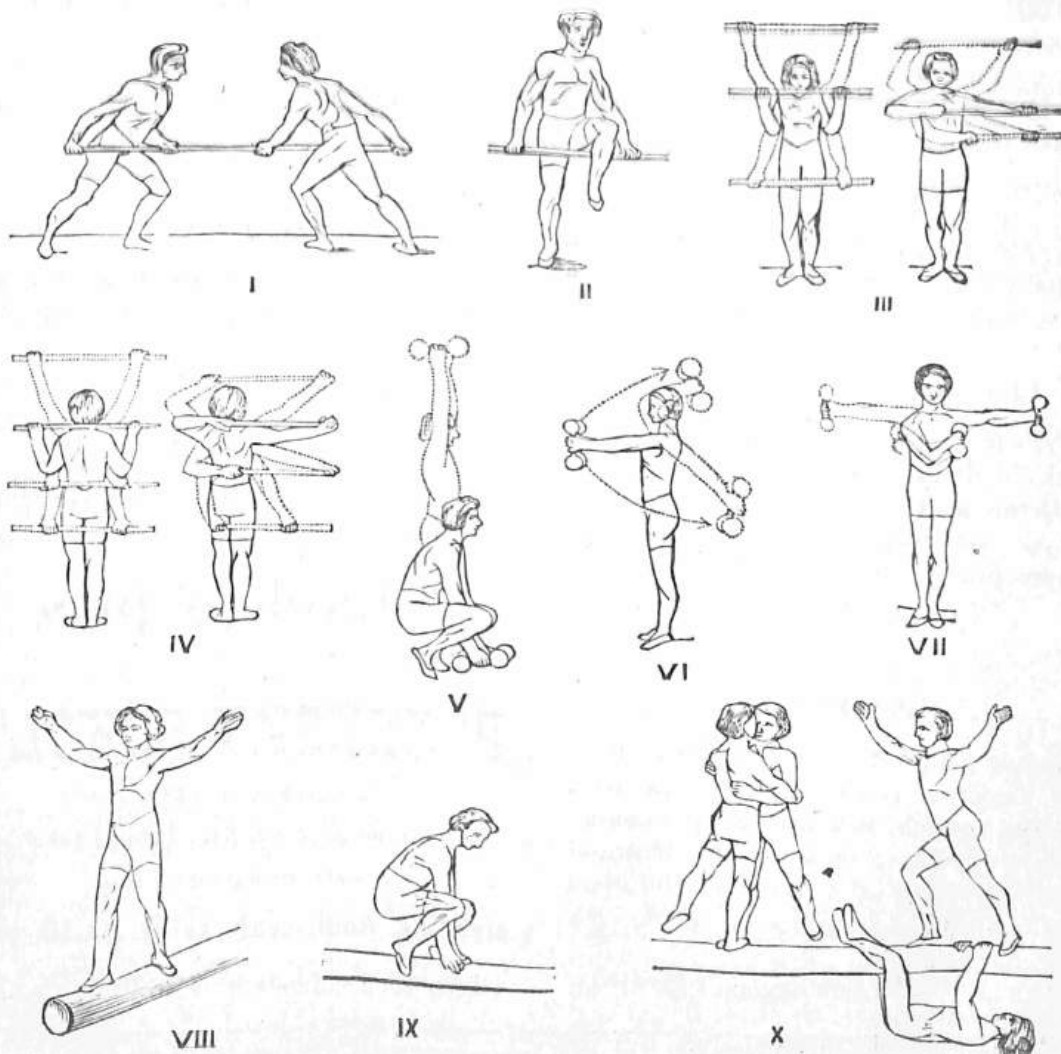
Číslo 9.

POŘÁDÁ A VYDÁVÁ VÝKONNÝ VÝBOR.

VYCHÁZÍ vždy 10. každého měsíce. — RUKOPISY pro „Sokola Amerického“ určené zasílají se nejdéle do 8., delší do 5. každého měsíce na pořadatele: číslo 463 Jižní ulice Canal, Chicago, Ill.

Předplatné: Pro ddy Nár. Jed. Sokolské 36 centů, pro nečdy 60 centů ročně.

Návod k tělocviku pro žáky.

Cvičení na kládě.

Kládá jest obyčejný peň stromu lesního. Co do délky může býti 4—6° dlouhá, s níž kůra se oloupá, aneb ve čtyry hrany oseká se. Na kládě zaučujeme žáky chodit, neboť, jak často stává se, že děti, zvláště pak děti městské přijdouce k potoku neb k místu, přes nějž lávka mnohdy dosti úzká vede, zůstanou státi, bojíce se přejíti.

Kláda ta položí se na dva as 2' od země vysoké podstavce č. kozy, a od jedné strany krokem obyčejným se přechází pomocí držení se tyče, pak bez tyče krokem volným jakož i krokem rychlejším.

Dovedou-li žáci choditi a přecházeti kládu dobře a beze vší podpory v před, učí se přecházeti chodem zpátečním čili nazad. Při podobném přecházení došlapováno budiž tak, jak se byli naučili při chodu v před i v zad. Pozorovati jest zde, aby tělo udržováno bylo vždy v rovnováze t. aby těžiště v středu těla spočívalo; jinak tělo buď k té neb oné straně naklonilo by se, a pozbytím těžiště dolů by spadlo.

Při cvičení se takto chodu jistému v před i v zad zaučují se žáci státi na kládě o jedné noze.

Tu dlužno přísně těžiště šetřiti a zachovati; neboť změnou každého postavení i těžiště se mění.

Při stání o jedné noze budiž noha zdvižená dávána v před, jakož i v unožení a zanožení.

Též poklekům budiž cvičeno jak na obou, taktéž i na noze jedné. Shyby i úklony lze na kládě cvičiti; neboť může se přihoditi, že, stojíce na podobné kládě neb lávce jest se nám shýbati, buď uhýbati neb natahováti, a to mnohdy s dosti velkou rychlostí.

Z toho vidno, že cviky a zvláště jistá a pevná chůze na kládě jsou zcela potřebny.

Později mohou žáci kládu i rozkročmo v podporu rukou přecházeti. Tělo v podporu rukou vždy dále ku předu se posouvá, nikoliv pak tahá, až dojde svého cíle. Tím způsobem lze tělo i v zad posouvat tak, že tělo v podporu trvavší v zad postřkujeme. Je-li toho potřeba, lze též při posouvání těla v před i v zad nohy v příhybu držeti; při čemž kolena pevně ku kládě se přitlačí.

Žákům vystupujícím ze školy, kteří řemeslu tesarfskému, pokrývačskému a. j. se

učiti chtějí, poslouží cviky takové velmi dobře. Též při ohni jest podobných cviků třeba, kdežto mnohdy dva proti sobě jdoucí na jedné kládě neb na jednom prkne se vyhnouti musí.

Ve školách a podobných ústavech tělocvičných nikdy neměly by cviky takové chyběti tím spíše, ani zcela poznali jsme, že na pohled tak nepatrného nářadí dá se tak potřebným a v praktickém životě velmi zhusta přiházejícím se pohybům vyučiti.

Cvičení na hrazdě.

Hrazdu vřaditi nám mezi nejprvnější a nejpotřebnější nářadí na němž dětem potřebných cviků konati lze.

Na hrazdě konáme cviky jak ve svisu a visu, tak i v podporu; přec však vybrati jest nám cviků takových, jež dětské síle přejí a napomáhají.

Celý nástroj jest složen následovně:*) Do země zakopá se neb k podlaze a stropu se připevní dvě trámce as 6—8" do čtverce silných. V trámecích těchto prodlabány jsou čtyřhranné díry proti sobě ležící 2" široké a vysoké. Na jedné straně skrze celý trám se prodlabou, na druhé jsou as 3½" hluboké. Vzdálenost děr od sebe 8" se rovná. Bývá jich obyčejně 7, z nichž nejnižší 2' 8" od půdy jest vzdálen. Kolmé na čtverhranné díry tyto provrtány jsou menší díry kruhové, skrz které železné kolíky se prostrčí, jimiž hrazda se drží a napíná. Hrazda sama jest tyč úplně oblá, toliko na koncích, s kterými v děrách vězí, čtyřhranná. Je buď dřevěná, buď ocelová anebo sestávající z jádra ocelového, kteréžto dřevem jest obklopeno. Není-li světlost mezi sloupy větší než 6', pak doporučují se hrazdy zcela dřevěné, nejlépe jasanové, aneb aspoň habrové. Samorostlým ovšem před jinými přednost přísluší. Vždy necht jest hrazda pružná a ne příliš tlustá. Nikdy ať průměr hrazdy 1½" nepřesahuje. Na tom konci, který nachází se v díře naskrz prodlabané, provrtána jest hrazda tak, aby skrze díрку tím vznikající prostrčiti se mohl kolík železný, který by k vnitřní straně trámce přilehal a k upevnění a ubezpečení hrazdy takto sloužil.

Dle popisu vidno, jak nástroj tento zcela jednoduše složen jest.

*) Tyče nákl. tělocvilk.

Rozličná cvičení, jichž na hrazdě konáme, vyžadují povýšení neb snížení hrazdy, ku kterémužto účelu čtverhranné díry určeny jsou.

Cviky konáme buď ve svisu, visu a podporu. Ku cvikům ve svisu jest hrazda vždy zvýšena, kdežto u cviků v podporu snížena bývá.

Než přistoupíme ku cvičení, musí učitel svým učňům ukázati postavy, jakož i chmaty, jichž u cvičení na hrazdě užívati jest.

Postavy, z nichž cviky na hrazdě lze prováděti, jsou:

1. Stojíme k hrazdě buďto přímě obličejem obráceni.

2. Stojíme k hrazdě zadem obráceni (pokob).

3. Stojíme u hrazdy pokosmo čili na pokos; t. j. stojíme při hrazdě neb pod hrazdou tak, že jsme jen k jednomu ze dvou sloupců obráceni.

Chmaty rozeznáváme:

1. Nadechmat; t. j. když pojme se hrazda do rukou tak, že oba palce proti sobě a do vnitř jsou obráceny.

2. Podchmat, jest právě opak nadechmatu; tu jsou ruce dlaněmi k obličejí, oba palce od sebe zevně obráceny.

3. Dvojchmat. Žák postaví se na pokos a obejmě hrazdu tak, že oba palce k jedné straně směrem k sobě drží, kdežto v nadí podchmatu vždy sobě v protiv obráceny jsou.

(Pokračování.)

Úcta k tělocviku.

F.B.Z. — Tělocvik vzdělán byl v umění nejvzdělanějším ze starých národů, Řeky, kteří nazývali umění to gymnatikou, kteréž řecké slovo pochází z „gymno“, nahý, poněvadž se tělocvik konal s nahým tělem. Cvičírny řeckého tělocviku nazývaly se „gymnasia“ a učitelé tělocviku „gymnasty.“

Není tělocvik pouhou zábavou neb hrou, jak se domýšlí mnohý, jenž se na výkony tělocvičné dívá z daleka, nýbrž je to umění nevyhnutelně potřebné ku vzdělání člověčenstva. Za takové považovali jej Řekové a po nich všichni národové. Celý život lidský vyžaduje jistý stupeň vzdělání těla a vycvičení jeho, obratnost a sílu, ať jest v povolání jakémkoli. Každé povolání předpokládá jisté zručnosti tělesné a jisté vyvinutí některých sil, aby s úspěchem mohlo provozováno býti. Tak lovectví, vojáctví, plavectví, rybářství, a jiné vyžadují jisté cvičení předcházející, kteréž má účel svůj v obratném provozování povolání toho. Kde však vzdělaný národ byl pokročil duchovně na poli vzdělanosti a pokračuje na něm zdárně, tu stává se tělocvik účelem sám sobě a jest povinností každého vzdělaného, aby chtěl zachovati síly těla svého, vyvinouti jich, otužiti se a zdraví své svěží udržeti, jakož i pro zdravého ducha zachovati zdravou schránku tělesnou, cvičil tělo své přiměřeně v umění tom. Člověk, má-li býti šťastným v životě, musí vzdělávati záro-

veň tělo i ducha. Vzdělání jen jednostranné neslouží k blaženosti jeho. Vzdělán-li jest pouze duch, tělo zakrní, stane se podrobeným všelikým neduhům, chorobám, choullostivým proti všem vlivům přírody, větru, vedru, zimě, vlhku, ohýbání se a pohybování, stává se člověk v mladých letech, kde by měl státi zde před ostatními co vzor muže, pevný, silný, odvážný a rázný, starcem slabým, vysíleným, neohrabaným, každému věterku povolným, mrzutým, chorobným, nemocným, ba často zaplatí to i smrtí předčasnou, že zanedbal vzdělávati i tělo své. Že pouhé vzdělání těla bez vzdělání ducha nemůže učiniti šťastným, ví každý. Proto tedy staří Řekové, kteří ve všech oborech vynikli u vzdělanosti, již záhy ve svém miáří národním pěstovali umění tělocvičné, zanechavše nám pravidla jeho a lásku i úctu k němu, jak jí zasluhuje.

Proto také když v předešlém století umění to veledůležité nalezlo svých buditelů a obnovovatelů hlavně v Německu, řídili se všichni jeho přátelé zásadou, že tělocvik má obnoviti ztracenou rovnováhu lidské vzdělanosti, přibráti jednostrannému zduchovnění člověka pravou míru tělesnosti a přílišnému zjemnění, ba zženštění člověka postaviti co protiváhu náležité zmužnění.

Poznáváme tedy zajisté, že není tělocvik hrou neb pouhou zábavou pro člověka a nemá jej žádný za takovou věc považo-

vati. Sokolové činní to znají a vděčí tělocvikovi velmi mnoho, o čem se přesvědčili, že jim bylo výhodným v rozličných postaveních. Proto máme k němu vždy více vážnosti mítí a vážnost tu i u jiných buditi. To děje se především ve společenském našem životě veřejnými, produkcemi, při nichž však často dle zvyku provazelezců a zvěřincových umělců tělocvičných provozují se všelike na pohled těžké a nebezpečné kousky, které mají vzbuditi obdiv a hrůzu u diváků, které však nebudí žádnou úctu a lásku k tělocvikovi. Sice bujná mládež si myslívá při spatření obtížného kousku takového: „Kéž bych to také dovedl.“

Avšak rodiče, zvláště pečlivé matky si myslívají: „Nežli bych ditky své dala učiti takovým krkolomným kouskům, raději je nepošlu do žádného tělocviků.“ To jest právě pak příčinou, že obecný pojem o tělocvikovi je-t co o „komediantství“ a úcta příslušná jest ta tam.

Záleží tedy velice na sokolech a Jednotách sokel-kých, aby tělocvikovi získali přátel, žáků a Sokolským Jednotám členů. Jich chování a jich cvičení bude hlavním vždy měřítkem, dle kterého lid bude souditi o tělocvikovi, o užitečnosti jeho a dle kterého bude mítí úctu k umění i k jeho zástupcům, Sokolům a Jednotám.

Slovo k Sokolům staršího věku.

F. B. Z. — Mnohem krásnější, vábnější a rozmanitější mohl by býti život náš národní, zvláště pak v Jednotách Sokolských, kdyby byl skutkem také každý „Sokolem“, tak jak jest ním dle jména. Máme četné Sokolské sbory v rozličných městech, které čítají za členy své mladé i staré Sokoly, avšak mají obyčejně ve stanovách článek, že jen členové do 21. roku, neb asi tak, jsou „povinni“ tělocvik navštěvovati a cvičení se účastňovati. Z článku tohoto vyplývá, že vlastně v Sokolských Jednotách jest považován tělocvik za jistý druh obtížné povinnosti, za jisté břemeno, kterého jest sprostěn každý člen, který dosáhl stáří vyššího; ti mladí musí si to nechat libiti jaksi, že jsou do cvičení „honěni“, nuceni, a za nepřítomnost nějak pokutováni, kdežto ti starší se těší: „Nu, já už do cvičení nemusím.“ Vypadá to právě tak, jako u dětí, které nerády do školy chodí. I ony jsou radostí nadšeny, když některý den mají pořádnou výmluvu, že do školy nemusely. Ony s radostí přivítají nemoc otce, matky, bratra, neb i svou vlastní, jen aby mohly zůstatí pro ten den doma. A to, zdá se nám, jest velikou vadou spolků tělocvičných, ba zkázou jejich a příčinou nudného živení v nich. Jak zcela jinak by to vypadalo, když by všichni členové, mladí i starší naučili se znáti a ctíti umění tělocvičné a v jedné řadě účastnili se ho, každý dle možnosti a schopnosti své. Starší by byli nejen vzorem a příkladem v horlivosti mladším, ale dodávali by veškerému cvičení vzhledu vážného, kdežto na mnoze bývá cvičení bez přítomnosti starších pouhým dováděním a rozpustilým řáděním. Ten účel tělocviků, který má vzdělávati člověka mladého, byl by spíše k

dosazení, kdyžby i ti starší členové aspoň jednou za týden se scházeli ku cvičení ne za nějaké břemeno spolkové to považující, ale za výhodu pro sebe a za přednost, k vůli kteréž přinášejí tolik obětí ve spolkovém svém životě.

Pokud nepřestane býti tělocvik břemenem „Sokolů“, nebudou Jednoty pokračovati ku předu zdárně. Sice má Národní Jednota Sokolská ve svých stanovách nejen článek který jí získá třeba mnoho členů, článek, totiž podporující, dle kterého každý z členů v případě smrti jest pojištěn na tolik a tolik dolarů ve prospěch své manželky neb svých dítek, avšak k tomu přece není zapotřebí žádných Sokolských Jednot, tělocvičného nářadí, cvičitelů a síní. To by se lačněji dalo pořídití v jiných podobných spolcích a nevyžadovalo by tolik obětí. Jest to výhoda, která není nám zde předmětem odsuzování, neb co prospívá jednotám, buďž toho použito v jejich zkvět, avšak nesmí se k vůli tomu zanedbávati pravý jejich účel: vzdělávání tělesné přiměřeně ku stáří a schopnosti těla každého jednotlivého Sokola, aby jméno Sokol nebylo nošeno nikým nadarmo, a aby nebyl Sokol k poznání jednou za rok při nějakém vyrukování dle čamary a pasu, nýbrž aby na první pohled poznal každý Sokol dle jeho rovného vzrůstu, přímého se nešení, krásného kroku, širokých prsou, obratných a silných rukou, a dle sebevědomí, které každému celému a zdravému i silnému muži z obou očí hledí.

Nezazlí nám tedy jistě žádný pravý Sokol, když se se všim důrazem a opravdivostí přimlouváme za to, aby všichni Sokolové, i ti starší, ctili tělocvik tak dalece, by považovali jej za prospěch svůj a používali cvi-

čiren svých ku svému vzdělání tělesnému. Jest to k politování, že starší členové tak nečinili od počátku, a nečiní ani dnes, kde už mohli nabýti poznání výhod nim poskytovaných každému. Jest to nepřislušné zanedbávání hlavní povinnosti Sokolské, které má pak i u mladších za následek nedbání tělocviku a úpadek umění i Jednot. Nemá býti v Jednotách rozdělováno mezi údy evičeimi a neevičeimi. Sice neschvalovali bychom přísnost školáckou, aby každý byl povinen pod pokutou nějakou dostavovati se, neb velikému počtu pilných dělníků, kteří mají celý den těžkou práci ku vyživení svých rodin na sobě, bývá to obtížným dostaviti se pravidelně, avšak klademe to všem Sokolům na srdce, by se ujali toho a zkoušeli prováděti to pravidlo. Jistě se dodělají dobrých úspěchů. I ten, který nepracuje těžce celý den, pookřeje, když hodinu neb dvě věnuje tělocviku; i ten, který pracoval těžce a namáhal své tělo jednostranně, pookřeje, když všestranně evičí údy a svaly, o čemž se přesvědčí po nemnoha návštěvách evičení.

Až budou starší Sokolové navštěvovati evičení, budou sině Sokolské nejen živější, ale i ušlechtilější, vážnější a evičení mladých bude zcela jiné, nežli jest teď na mnoze. Vždyť i v mravnosti, spůsoblosti a slušnosti má se evičiti mládež při tělocviku, a přítomnost starších byla by pomůcka nenahraditelná při tom. Zároveň ušlechtilou zábavu, kterou nenaleznou v nižádném jiném místě, by to poskytovalo členům těm starším, že by život jejich nabyt novou pestrostí, svěžestí, válností a již to by každého přimělo k tomu, by nevynechal ani jedno společné evičení, když není mu v cestě překážka nepřemožitelná.

Starší členové Jednoty Sokolské by nabyli náhledu v potřeby života Sokolského; oni by stáli před mladšími co příznivci, přátelé, podporovatelé jejich, požívající jejich lásky, důvěry a bratrskosti i součinnosti by tím v každém ohledu získala. Celý spolek a všechno jeho počínání i veškerý úspěch ve evičení by tím získal.

Máme evičitele a náčelníky horlivé, kteří věnovali mnoho času a práce tomu, aby učinili evičiště příjemnějším a vábnějším té mládeži, avšak nepodařilo se jim to, poněvadž neměli pomoc se strany starších členů. Ta mládež lehce přehlédne pravý cíl tělocviku a hledí se při něm bavit pak, jak rozumí, nedbajíc napomínání náčelníka a evičitele. U přítomnosti starších údů, kteří by se zároveň s mládeží podrobovali velení náčelníků a evičitelů, budilo by i v mládeži úctu k nim a poslušnost u nich byla by da-

leko větší. Pokrok byl by zřejmý. Stává se časem, že na krátkou dobu nechá se vzburiti v mládeži láska k sokolování a že ten pravý duch umělecký a k užitečnému směřující pro život v nich se ožíví buď domlouváním neb představováním, avšak za krátko zapomene se to všechno a starý šlen-drián zavládne opět. Toho by se nikdy náčelník a evičitel nedočkal, kdyby pravidelně při každém evičení účastnili se starší členové už svým příkladem beze slov napomínající a opravující. Zachování pravidel spolkových stalo se v poslední době v mnohé Jednotě obtížným a marným snažením a zvláště když Jednota některá jest stížená dluhem, musí dožiti se všelikých nemístných vzdorů u jednotlivců, kteří i proti pravidlům její jednájíce, nadějí se, že by se Jednota neopovážila vyloučiti je pro nepatřičné jednání. Náčelníci a evičitelové by mohli v záležitostech těch zapěti dlouhé litanie, a bylo by žádoucí, aby použili organu svého „Sokola Amerického“ a přinášely ze svých zkušeností obrázky ku poučení i varování jiných. Ať se ozývá tu hlas jejich, ať sdělují své tonhy, své trudy, jistě nebude hlas jejich hlasem volajícího na poušti, neboť tolik můžeme přece celkem říci, že Sokolské Jednoty naše v Americe jsou spolky čilými, probudilými a přičinlivými, které nedají si dvakráte napověditi, co slouží k jejich dobru. V sokolně nemá býti žádného rozdílu mezi bohatým a chudým, mezi vysokým a nízkým, mezi starým a mladým. Zde mají všichni v jedné řadě státi a obec co nejdůkladněji sporádanou tvořiti. Bez účastenství se strany starších však to není možno. Tak jako výlety konají se od starých i od mladých zároveň, tak i všechno evičení má býti nimi společně provozováno. Nestěžujme si, že sokolský duch ztrácí se v mládeži české zde, poněvadž jsme toho vinni my starší, kteří ho nepřestujeme v ní. Až vykonáme svou povinnost, nebudeme mítí příčiny ku stěžování si. O toho sokolského ducha a jeho udržení i rozšíření musí se postarati ti starší, a to nemohou učiniti při sklenici piva v hostinci, neb ve schůzi nářky a stížnostmi všelikými, nýbrž zasáhnutím činným do evičení skutečného. Nespomůž, když starší Sokolové, říkávají jak oni za dob svého mládí se činili, jak se evičili, jakým duchem byli ovanuti, ale oni to musí na sobě ukázati těm mladým, a tak je za sebou povedou.

K činu, Sokolové, kdo „Sokolem“ chcete nejen slouti, ale býti. Na vás záleží všechno, co zdar Jednot podmiňuje. Prospějete sobě a mládeži. Vychováte Sokolíky dobré, kteří budou etí a chloubou národnosti naší v Americe, ať se s nimi sejdete kdekoli. Na zdar!

Zrůst Národní Jednoty Sokolské.

F.B.Z.—Před rokem počala Nár. Jed. pracovati s desíti Jednotami bratrskými, které ve sjezdu spracovaly pravidla skrze své zástupce, přijaly je a řídí se nimi až do nastávajícího sjezdu, který se bude odbyvati na přesrok. Hned z počátku nedorozuměním nějakým, jak jest známo už z čísel předešlých listů tohoto, odstoupila Jednota St. Louiská, čilý a pilný to sokolský sbor, který však dle hlasů docházejících nás nejspíše zase přistoupí, až se vypořádá záležitost v cestě stojící. Za to však přidaly se k Jednotě dva nové Sokolské sbory, které byly nově utvořeny v Chicagu, a sice na severo-západní straně „Čechie“ a na jiho-západní straně „Sokol Plzeňský.“ Obě slibují býti nadějnými členy Jednoty. Tento měsíc sděluje nám Sokol Jan Jiří z Clevelandu o založení dvou Jednot v městě tom a sice

Jednoty „Čech“ a Jednoty „Praha“ a podává seznam 36 nových Sokolů, kteří zalíbili si v účelích Jednoty a příkládá zároveň vstupné za ně povinné do společné pokladny Národní Jednoty.

Vítáme radostně tento přírůstek a těšíme se, že budeme moci častěji opakovati vítání to, neboť jest ještě pole veliké, kdež nám jest pracovati a buditi, abychom do kruhů svých uvítali ty nejlepší a nejprobudilejší národovce, jimž účely sokolské jsou vzácné.

Jen pojme pilně paže své a přemáhejme překážky; nejen slovem, ale skutkem budme vzory naší omladiny, aby vidouce na nás lásku k věci, následovali nás ku zdaru svému i naší národnosti ve svobodné republice této, kde žádná policie, ani politika nám nepřekáží v nejvolnějším výkonu tělesných i duševních sil našich.

Stran výroční zprávy Výkonného Výboru.

Čteným Jednotám Sokolským: Sokolský pozdrav! Slíbili jsme už předešle, že výroční zprávu přineseme v tomto čísle a bylo to naší vřelou snahou, by se tak stalo. Avšak věduce, že pořádek za první rok působnosti Jednoty Národní jest nevyhnutelný a sice pořádek úplný, aby se na základě jeho mohlo pracovati dále zdárně, a vidouce, že nebylo možno ho dosud docíliti, any všechny Jednoty nedostály požadavkům výkonným výborem na ně činěným, a schází ještě mnohé k dokonání pořádku věci, chceme věnovati raději více práce tento měsíc, bychom od jednotlivých Jednot vše do pořádku dostali. Za tím účelem pošleme během tohoto měsíce každé Jednotě soukromě opis zprávy celoroční jí se týkající a žádáme snažně sokola tajemníka, by po obdržení toho laskavě domluvil se s účetníkem, přehlédl spolu pořádnost, zdali jest v pořádku, doplnili, co by scházelo a zaslali nám zprávu úplnou zpět. Tak též žádáme všechny ty Jednoty ctěné, které by měly nějaké doplatky za rok minulý, by si neobtěžovaly je zaslati, by nezustalo pro budoucí rok žádné obtěžování součtů nedoplatky. Pro budoucné budeme v každém čísle přinášeti účty měsíční a zprávy Výkonného

Výboru, a budeme uveřejňovati čtvrtletně i došlé zprávy Jednoty, které by byly neposlaly žádoucích zpráv neb doplateků.

Rádná činnost Národní Jednoty jest podmíněna pořádkem a přičinlivostí všech úředníků při jednotlivých Jednotách, jakož i při Výkonném výboru. Kdyby nedostávalo se pořádku tohoto, nebylo by radostno ba ani možno, udržovati Jednotu Národní. Nadějeme se, že každý uváží to, kdo má svěřený nějaký úřad v Jednotách, přispěje dílem své práce k ulevění práce Výkonného Výboru, která jest obtížnou, když jest zdržována nepořádným zasíláním a nedokonalým vyplňováním listin.

Zároveň klademe všem tajemníkům Jednot Sokolských na srdce aby neopomíjeli zasýlati redakci „Sokola Amerického“ secky zprávy o zamýšlených neb provedených podnicích Jednot, zábavách, výletech, plešech, podporách, vzrůstu, jarosti činnosti Jednot svých a připamatovali si že dopisy svými nejen učiní list svůj pestřejší, vzácnější a hledanější, ale že i mohou tím způsobem buditi lásku i úctu k účelům Jednot, tudíž prospívati sobě i celku. Každý měsíc by mohl každý jednotel neb tajemník, neb jiný člen za něho

zaslati dopis sebe kratší ze středu své Jednoty; kdyby i stesk nějaký pronášel, bude ho povšimnuto a dobro bude růsti, zlo pak se odstraňovati společným působením. U-

kažme, že organ náš jest nám milým a že nám slouží opravdu k povzbuzení i ku prospěchu. NA ZDAR!

J. B. Bělohradský, předs. V. V.

Z á p i s k y

schůze Výkonného Výboru Nár. Jednoty.

(Dne 3. září.)

Sokol Bělohradský zahájil schůzi. Zápiscky minulé schůze přijaty. Zpráva výboru, že T. J. Sokol v New Yorku zaslal \$125, co poloviční výtěžek z přeborného cvičení, přijata a pokladníku odkázána. Zpráva výboru stran cesty do N. Yorku, která stála \$24 za osobu přijata.

Čtení dopis T. J. Sokol v St. Louis a tajemníku nařizeno, by jim odpověděl a stanovy zaslal. — Sokol F. Řehoř od Č. A. Sokola v Chicago přijat za náhradníka na místo sok. K. Tichého. — Sokolu J. Kostnerovi uloženo, by došel k jednání sok. Reišlovi s dotazem, zdali chce zastávati řádně své povinnosti a přivést vše do pořádku do 14 dní; kdyby tak neučinil, bude úřadu svého sprostěn. — Předseda a účetník mají se sejiti dne 5. září a uvést všechny knihy do pořádku. Schůze ukončena.

(Dne 8. října.)

Předseda s. Bělohradský zahájil schůzi. Následující usnešení přijata: 1. Že sokol jednatel, G. B. Reišl jest suspendován z úřadu co jednatel. 2. Že má býti dopsáno T. J. Čechii, by si zvolila jednoho zástupce do výkonného výboru. 3. Aby účetník s předsedou obstarali novou knihu. 4. Aby částka sebraná na výletu ve prospěch sokolů na přeb. cvičení v New Yorku zasláná byla dvěma sok. Jednotám zdejšími, Těl. Jed. Sokol a Č. A. Soko-

lu. 5. Aby obě Jednoty chicagské ze středu svých údů zvolili dva schopné údy ku cvičení Sokola Plzeňského a Těl. Jednot. Čechie.

Plzeňský Sokol odevzdal fond. p. \$22.50, pak čtvrtletní příspěvky \$4.50. Od T. J. Blesk z Baltimore fond. p. \$1.00, čtvrtletního p. \$4.70, za 95 čísel časopisu \$2.35. — Od T. J. z Detroit fond. p. \$4.00, čtvrtletních p. \$3.80. — Účet od sok. Pavlíka za klobouky zasláné co vzorky do Clevelandu a do Cedar Rapids \$4.26, přijat. — Dopis od nových dvou Těl. Jednot z Clevelandu, žádající za přijetí do Nár. Jednoty přijat. zásluka jejich \$5.00 obdržena a uloženo tajemníkovi, by odepsal jim, že jsou přijaty. Schůze ukončena.

J. V. Beneš.

Dodatek: Od poslední schůze obdržel jsem 16. října zásluku sok. Jiříle z Clevelandu \$11.40 a z New Yorku dne 20. října zásluku sok. St. Výborného za T. J. Sokol v New Yorku \$22.90. Dále do svědčují, že ve schůzi 29. října 1879 obdržel jsem zásluku sok. Jana Jiříle z Clevelandu. O. \$5 za vstupné od nového sboru Sokolského „Praha“ a za Těl. Jed. Sokol \$6.40. — Z Kewaunee, Wis. od Sokola Česko-Amer. obdržel jsem \$13.70 a od odboru „Sokol“ a Čt. Sp. v Cedar Rapids obdrženo \$23.90.

S úctou

Jos. Svojše.

Z Výkonného Výboru Národní Jednoty Sokolské.

Všem bratrským Jednotám sloužiti ku vědomí, že 24. srpna t. r. zemřel bratr náš *Vojtěch Mladý* člen Těl. Jed. Sokol v Detroit, Mich.

Úmrtím tím nastává nám podrahé povinnost podporovati rodinu pozůstalou po spoluúdivi. Ana se zpráva a rozpo-

čet velmi opozdily, žádáme snažně každou Jednotu Sokolskou o brzké zaslání částky na každou vypadající dle třetí čtvrtletní zprávy následovně rozvržené:

Ú d s t v o J e d n o t :

	Údů
Těl. Jed. Sokol, Nový York	98
Těl. Jed. Sokol, Chicago	76
Cedar Rapids Sokol	90
Česko-amer. Sokol, Chicago	61
Těl. Jed. Sokol, Detroit	42

Česko-amer. Sokol, Kewaunee	33
Sokolská Jed. Blesk. Baltimore	46
Těl. Jed. Sokol, Cleveland	29
Odbor Sokol, Cedar Rapids	27
Sokol Čechie, Chicago	25
Úhrnem údů	528

Následovně připadá na jednoho úda poplatek 48 centů a sice vypadají následující obnosy na Jednotlivé Jednoty:

Rozpočet příspěvků Jednot:

Těl. Jed. Sokol v N. Y.	\$47.04
Těl. Jed. Sokol v Chicago	36.48
Čes. Amer. Sokol v Chicago	29.28
Šok. Jed. Blesk v Baltimore	22.08
Cedar Rapids Sokol	43.20
Odbor Sokol v Cedar Rapids	12.96
Těl. Jed. Sokol v Detroit	20.16
Těl. Jed. Sokol v Clevelandu	13.92
Čes. Am. Sokol v Kewaunee	15.84
Těl. Jed. Sokol Čechie v Chicago	12.48

Vymínuty jsou z poplatku na úmrtí následující Jednoty, poněvadž v době úmrtí k Nár. Jed. Sokolské ještě nenáležely: Plzeňský Sokol v Chicagu. Těl. Jednota Praha v Clevelandu, Těl. Jedn. Čech v Clevelandu.

Obnosy tyto buďte zaslány co nejsprávněji, k rukoum sok. Jos. Svojshe, čís. 82 W. Taylor str. Chicago Ill. na poštovních

poukázkách neb v registrovaných dopisech. Výkonný výbor nemoha čekati, až se mu sejdou všechny příspěvky od jednotlivých Jednot, postaral se, aby z jeho pokladny byla do Detroit ihned vyplacena částka povinná, by beztoho už zdržené vyřízení záležitosti tése urychlilo. Naděje-me se, že všechny Jednoty co nejrychleji svým závazkům dostojí.

J. B. Bělohradský.

Nová Jednota Sokolská Praha v Clevelandu, O. byla přijata do Národní Jednoty Sokolské po přihlášení se ve schůzi výkonného výboru dne 29. října. Všele jí

Na zdar! Výk. Výbor.

„Sokolu“ St. Louiského.

Nemilé zanedbání odpovědi zaviněno bylo jediné jednatelem a tajemníkem, což ale pro příště státi se nesmí. Výkonný Výbor uložil oběma úředníkům, by své povinnosti dostáli, což tito opomenuli učiniti, o čemž Výkonný Výbor N. J. S. teprve v dopisu ve „Svornosti“ se dozvěděl. Napravujeme nyní chybu tu, oznamujeme, že dotýných \$5 vstupného není žádáno. Se přáním zdaru státnímu sokolstvu českému v St. Louisu znamenám se bratrským pozdravem J. B. Bělohradský, předs. Výk. Výb. Nár. Jed. Sok.

Adresář Národní Jednoty Sokolské.

Výkonný Výbor Národní Jed. Sokolské, sídlící v Chicagu, Illinois, schází se vždy v první středu v měsíci. Úředníci: J. B. Bělohradský, předseda, J. Beneš, místopředseda; J. Bílek, tajemník; J. Svojshe, účetník; Fr. Kašpar, pokladník; dalšími členy výboru jsou: J. Kostner, J. Hladovec a Jakub Pádecký. Všechny dopisy peněžní buďtež adresovány na br. Jos. Svojshe, č. 82 Taylor str.; zprávy, dopisy i zásílky Sokola Amerického se týkající na jednatele br. Aug. Volenského, 463 S. Canal str., Chicago, Ill.

Těl. Jed. Sokol v Chicagu. Schází se každý čtvrték ve své síni na ulici Taylor. Tajemník Václav Kleňha, č. 487 jižní ul. Canal. Chicago, Ill.

Česko-amer. Sokol v Chicagu. Schází se každý pondělek ve své síni na ul. DeKoven. Tajemník Štěpán Bílek č. 422 Bunker ul.

Tělocvičná Jednota Čechie, schází se vždy první a třetí středu v měsíci v místnosti pana Jos. Bartušky, č. 100-102 Wade ulice. Tajemník: bratr Václav Červený, číslo 523 Milwaukee ave., Chicago, Illinois.

Sokol Plzeňský v Chicagu. Schází se v síni Česko-Anglické Svob. školy na 18. ul

Těl. Jed. Sokol v New Yorku. Taj. St. Výborný, číslo 25. ave. A. New York City.

Těl. Jed. Sokol v Clevelandu. Schází se každou první středu v měsíci Tajem. Jan Jiříle, 123 ul. Croton, Cleveland, O.

Těl. Jed. „Čech“ v Clevelandu.

Těl. Jed. „Praha“ v Clevelandu.

Sokolská Jednota „Blesk“ v Baltimore. Taj. Jos. Rejžek, č. 215 záp. ulice Dallas, Baltimore, Md.

Těl. Jed. Sokol v Detroit. Schází se každou 2 neděli v měsíci ve své síni roh ulic Calhoun a Antoine. Tajemník Jos. Krejčí, číslo 628 Antoine ulice, Detroit, Mich.

Cedar Rapids Sokol v Cedar Rapids. Schází se ve své síni. Tajemník Karel Mojžíš, box 886. Cedar Rapids, Iowa.

Sokol, Odbor Čtenářského Spolku v Cedar Rapids. Schází se své síni na ul. Commercial. Taj. J. V. Dvořák, Cedar Rapids, Iowa.

Česko-Amer. Sokol v Kewaunee. Schází se ve své síni. Tajemník Karel V. Mašek, Kewaunee Wis.